Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

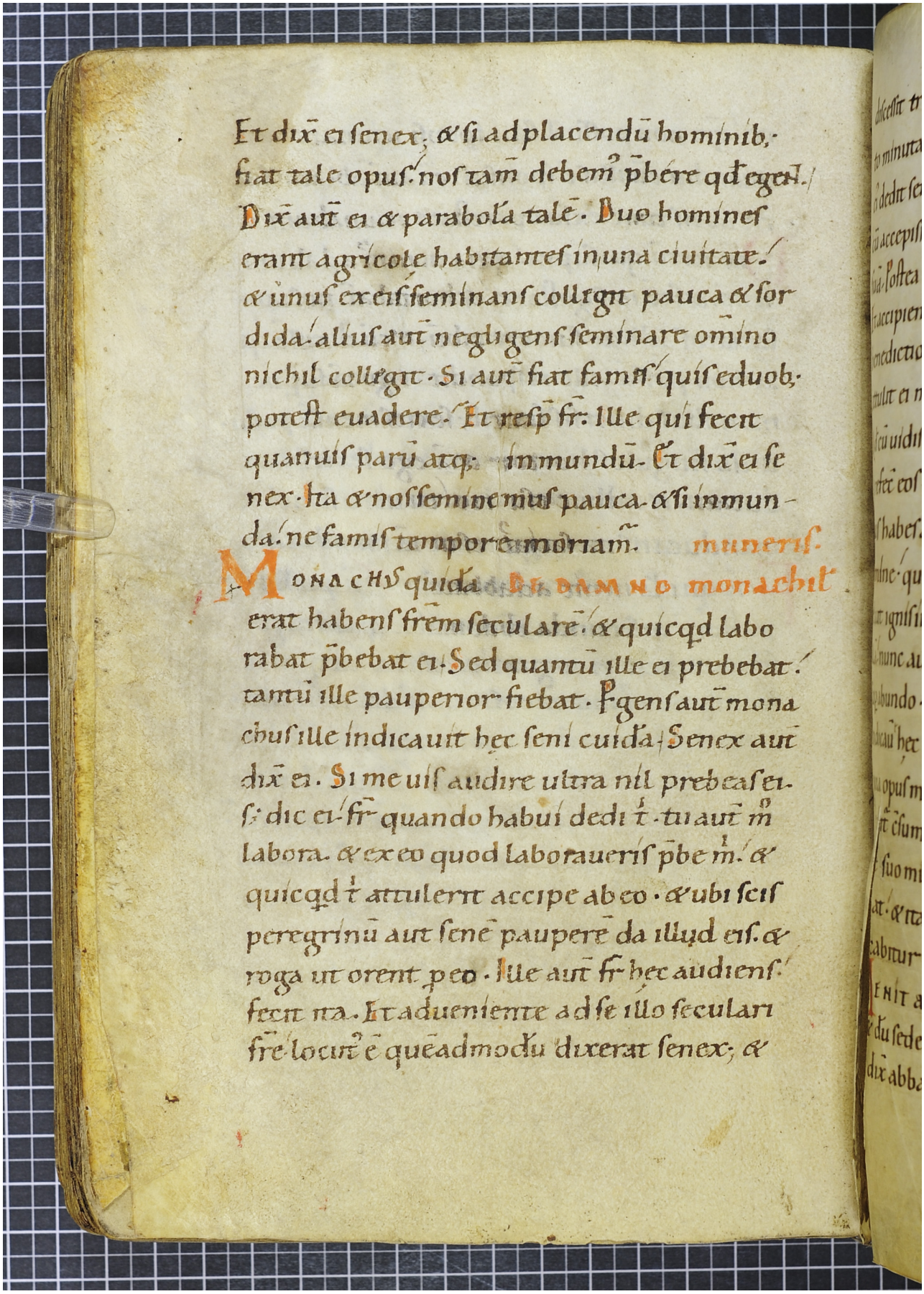

Et dix̄ ei senex, & si ad placendū hominib, fiat tale opus. nos tam̄ debem̄ p̄bere qd̄ egen̄. Dix̄ aut̄ ei & parabola talē. Duo homines erant agricole habitantes in una ciuitate. & unus ex eis seminans collegit pauca & sordida. alius aut̄ negligens seminare omino nichil collegit. Si aut̄ fiat famis quis eduob, potest euadere. Et resp̄ fr. Ille qui fecit quanuis parū atq; immundū. Et dix̄ ei senex. ita & nos semine mus pauca. & si immunda. ne famis tempore moriam̄. muneris.

MONACHVS quida. DE DAMNO monachi erat habens frem̄ seculare. & quicqd laborabat p̄bebat ei. Sed quantū ille ei prebebat. tantū ille pauperior fiebat. Egens aut̄ monachus ille indicauit hec seni cuida. Senex aut̄ dix̄ ei. Si me uis audire ultra nil prebeas ei. & dic ei. fr̄ quando habui dedi t. tu aut̄ m labora. & ex eo quod laborauer is p̄be m. & quicqd t attulerit accipe ab eo. & ubi scis peregrinū aut senē paupere da illud eis. & roga ut orent p eo. Ille aut̄ fr̄ hec audiens fecit ita. Et aduenīente ad se illo seculari fre locut̄ ē qēadmodū dixerat senex, &